

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Sötheborgska Magazinet.

Torsdagen, den 4 December 1766.

Slut af föregående N:o 48.

(3. v.) Inkast och genfågeller stola wäl härwid möta eder, Apostlar och Lärare: men dem stola I öfverwinna, då I dristen på min befällning. Jag är, wil han säga, den Allwäldige. Konungar på jorden äro, til en del och ofullkomligen, en atbild utaf min egendemliga magt. Men jag är en Konung i mit rike, i himmelen och i församlingen, genom mina sanningar, Joh. 18, 37. 38. dem I hört och lära stola. (4. 5. v.) Propheten Zacharias har, för 500 år tillbaka, sagt, det jag är Konung, och hurudan I bören anse mig. Nu fullbordas det så, at jag tydeligen är den Kommande. Jag kommer til Dotren Zion, det är, församlingen af Judar och Hedningar i alla tider, som wil ärkänna Davids Son, Messias, Sanningens Konung, och emottager honom uti Evangelii sanning, hwilken icke med wäld, med eld och wapn, främer folk til undergifwenhet, utan, med ljusligen intagande föreställningar, winner människo-hjertan på sin sida och gör dem tama. Bewis härpå blifwer en wäldig skara af de til tron på mig omwände Judar, et annars så obändigt och hårdnackadt släkte; men ännu mer af hedningar i alla werldens delar: hwar igenom det Nya Förbundets tid, efter min Himmelsfärd, är så besynnerligen i alla åldrar utmärkt. (6. v.) Lärjungarne, ehuru de icke för, än Kristus war uphögd til sin guddomliga härlighet, förstodo denna höga betydelse, Joh. 12, 16. gingo dock åstad, och wäde redan, under denna sin ouplusta enkaldighet, huru de framdeles sig icke rådföra stulle med naturlig klokhet i sin Herres wärf, utan blott lystra til Hans ord och wilje. (7. v.) De lägga sina kläder på åsnan och solen, utan at weta stelswe, at de därmed tjente en betydelse, huru all den lära, de kommo i sinom tid at utsprida bland folken, stulle wara lifasom en klädning, hwar igenom desse, hedningar så wäl som judar, måtte efterhand stfickelige göras, at, jäsom med det andeliga rikets läro-form utmärkte underfätare, regeras af

Sanningens Konung, som är sanningen hells, Joh. 14, 6. At man något
 wet, och för godt känner, om denne Konung; det är allt af Honom hells.
 (8. v.) När larar, oblandad, föres af hans tjenare, såsom blotta verktyg;
 blir HErren uppenbar för en mängd af människor, som med innig och wörd-
 sam glädje blifwer Honom i Ordet warse, liksom komme den Högtmjestä-
 telige för ögonen framtogande. De breda ut sina Kläder för Honom där
 Han framfar, det är, de försaka allt wett och all kundskap, hwilken tillfallit
 dem efter tidens smak, som de lesnat ut; och gifwa den gerna till spillo för
 de himmelska sanningar, som den sanna så högt öfwerstiga; och de lemna
 sinnes och förståndts krafter willigt under deras wäldiga utsagor, hwilke ut-
 staka wägen til himmel och salighet. De som upodlat sit naturliga wett, så
 at de äro ömnlige på Söna naturliga sanningar i hwarjehanda ting, och kun-
 na anses såsom de där wurit, på werldswisshetens sanningns rot, til den högd,
 at de i pryddande löf utslagit; strö sådana löf på wägen, det är, låta dem
 tjena såsom en tillfällig prydnad för de guddomliga sanningars alfwara wis-
 het och rådande Skönhet, hwilken af Stumma ögon så smänningen rönes, sedan
 täckelsel begynnt at borttagas. Människan wil sig så gerna berjena af sina
 tankespel och förnufts öfningar, då hon wägar at träda in på den himmelska
 sanningens, för naturen oangenäma, wäg. (9. v.) Men då Sanningens
 Konung, uti Evangelii lära, holler sit intog, det är, då wi, genom en les-
 wande insigt i Evangelii hela inneholl, lære känna Christum rätt; så at hjer-
 tat blifwer intaget af kärlek til Honom och all Hans sanning; så så wi alt
 ifrigare lust, at söka efter Guds rike och Hans rättfärdighet, och alt denne
 Konungens folk, det är, alle himla-sanningens älfwäre och efterföljare, önska
 af innersta grund, Hosanna! Utbred Dit rike! winn alt flera och flera se-
 grar, genom dina guddomliga sanningar: ach! at detta hända måtte Da-
 vids Son, det är, Honom som är af Davids ätt til sin mandoms naturliga
 födelse, och högste Wetbuden af David, såsom ewig Konung. Högtlofwad
 wære denne all lycksalighets högste och ende Uphofsman, som kommer til oss,
 med Ordets sanning, en ewig wisshet, hwarmed den ewiga kärleken är lika-
 som öfwerklädd. (HErrens namn är så mycket som alla sanningar, i hwil-
 ka HErren rätteligen kännes). Ach! winne Du dersöre ocaliga segrar i
 människors hjertan, igenom dina sanningar, Du Aldrahögste.

Jag wille ock, utdrags wis, anföra slutet af detta första försök. Men
 som det snart utkommer särskilt, helt och hollet; och jag märker, at rumet
 i Magazinet bleswe inmedlertid knappare, för annat som ligger mig på händerne;
 så jag högd, at, i det som anfördt är, hafwa kundgjort et arbete, som lär med-
 föra,

föreläsa, hos en sådanne så väl som sunnige läsare, mycken högaaktning för Frälsaren och
anledning til högre eftertanke. Utaf det prof som här förelagt är, kan de nu
kundgjorde Nya försökens halt säkrare inhemtas, än om läsaren allenast wet,
huru författarne se ut. Et utdrag, sådant som mit, stnripadt på många
ställen och för forhetens skull tydligt, kan dock ej så väcka smaken, som
när de seltive utgifwa hwart och et stycke af deras eget arbete, hwar-
med, som lagt är, början sker i denna månad. De som behaga prenume-
rera 3 dal. Samt för 40 ark, som werket skal åtminstone bestå utaf, så at 2,
skundom 3, ark om månaden skola från Trycket leswereras, så prenumerations-
sedlar hos mig J. Gothenius.

Slut om Phrygius. Se N:o 47.

Wi böre och tisse, på hwad sätt Phrygius hade sin bergning efter des hit-
komst, särdeles i början. Det är bekant, at ej allenast Göttheborgs
Stad, som låg på Hisingen gent emot Gamla-Ålsborg, utan och Nyhöf-
Stad, som wid Säswe-å och Göta-ålf utbredde sig, där nu den så kallade
Gamle-staden står, bågge så godt som på en gång blifwit af fiendelige gran-
nar, år 1612, öfswade och upbrände til större delen. Året därefter pantsat-
tes til dem alle negder här omkring, för en wiss tid. Imedertid råfde af-
för många af desse städers invånare uti slätt belägenhet. Någre hade med
sin redbara egendom redan år 1611 flyttat undan, til sine slägtingar hit eller
dit upp i landet: och en del kommo, när saran war förbi, tillbaka: andre
flogo upp sina tjäll wid Sköfde, och kanske flereståds: somlige Passade sig
strax taf öfwer huswud, på sina gamla tomters ruiner; och någre gjorde det,
åfwen sedan dem antydt blifwit, at flytta hit til det nya Göttheborg. Doch
woro somlige nögde, at bygga i den nya staden, och därwid göra sit bästa.

Nu se wi, uti hwad tillstånd det nya Göttheborg war, då Phrygius år
1620 fick fullmagt at flytta hit. Han borde af sine åhörare försörjas: och
de woro så, de woro af ringa wilsfor. Han borde hafwa hus at bo uti: och
de kunde ej bestå kostnaden. Konungen förlante honom altså, på behagelig
tid, en betydande Rytktionde årligen i underhoff, och desutan Jäsbjergs pre-
stegård at bo uti, samt Jäsbjergs pastorat därjemte, så at fördensfull flytta-
des gamle Herr Torsten därifrån til Sköfde. Men låt oss se här om et we-
derbörligen widimeradt document, som Herr Borgmästaren D. Westman we-
lat rådfas mig meddela.

Transfamt af Kongl. Majeståts Confirmations: bref för
M. S. Phrygius på Götheborgs Stads Kyrkoherdedöme.
Gifwet Stockholm den 26 April 1620.

Wi Gustaf Adolf x. gøde witterligt x. Belångandes hans upphålle och underhåll, så är det i sig sself rättwist och billigt, at hans åhörare honom underholla och med alla nödtorster skulle försörja; dock likwål emedan de så, som där nu bo, i denna segde-tid fast af sig komne, så ock så til mantal äro, at de deras Kyrkoherde icke tilbörstigen ännu mägrige äro at försörja: därföre hafwe Wi af gunst och nåde, anseendes deras osförmögenhet och ringa mantal, nu i förstone och Dj til en behagelig tid, honom med et årligt upphålle welat försörja, på det han sit ombetrodda kall des bättre må kunna hafwa i agt och uträtta, och icke, genom des åhåga och omsorg, nöd lida eller sit kall församma. Unne förden till honom härmed all behollen Kyrkoförordning, som, uti Skeplanda och Grönsada Kyrkoherberge, årligen faller, at han den sself i rättan tid, utan någons gensaga eller hinder, må uttaga låta. Och efter han där för sig intet wist prestebol finner, såsom ock de honom ingen wis wåning kunna bygga eller tilreda, sårrån de samtiligen sig til den ort, där Wi Staden hafwa wilje, flyttandes warda: Därföre hafwe Wi honom, til en Anner, nådeligen esterlätit Jäfsbergs gåll, där han må bo och sit hemwist hafwa; hålft medan samma gåll tilförne under Staden, Kyrkoherden til gagn och goda, legat hafwer, hwilket gåll Wi ock honom, såsom hans företrädare hafst hafwa, tar- och wårde-fritt esterläte. Men på det den, som där hirtils Kyrkoherde warit, därigenom icke må, utan någon wis lågenhet och dienst, willråda fara: så skal han sig igen til Sköfde förfoga, och darsammaståds af Bisken til deras Kyrkoherde insatt bliwa. Ester ock förmodeligt är, at med tiden uti Götheborg årsfällige nationer sig nedersåttjandes warda, därigenom mycket sällshut kan förelöpa och sig tildraga, som til Capitels förhör och afgörande sändas och slitas måste; och de, för Bisken framwarande til Skara, icke altid utan beswär kunna refereras: därföre tilstå Wi honom, at han alla föresjällande saker, som Capitlet widkomma, och där i Staden, så wål som uti hans Anner (Jäfsberg), och där näst omkring sig tildraga, må upraga, förhöra och slita, så widt som kyrko-ordningen och Capitels-rätt medgifwer. Beskallandes x. Datum ut supra.

Gustavus Adolphus.

E S.

Widare i medföljande N:o 50.